

732

1813. Απόφαση της γενικής συνελεύσεως του κοινού του Μελενίκου με την οποία καθορίζεται ο τρόπος διοικήσεως και λειτουργίας της κοινότητας.

Π. Πέννας, *Τὸ κοινὸν Μελενίκου καὶ τὸ σύστημα διοικήσεώς του. Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐλληνικῶν κοινοτήτων ἐπὶ τουρκοκρατίας*, Ἀθήνα 1946, σ. 23-46³⁰.

«Σύστημα ἢ διαταγαὶ κατὰ κοινὴν ψῆφον ἀπάσης τῆς συνελεύσεως τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Πόλεως Μελενίκου. Πρὸς πλείονα ἀφορῶσαι βελτίωσιν τῶν ἐν αὐτῇ Θεῶν οἴκων, Σχολῶν τε καὶ Νοσοκομείων καὶ τῆς τῶν ἐνδεῶν ἀπάντων φιλανθρωποτέρας οἰκονομίας τε καὶ κηδεμονίας ὑπὸ Φιλογενοῦς τινὸς καὶ εὐπατρίδου τῆς αὐτῆς Πόλεως διοργανωθεῖσαι τε καὶ σχεδιασθεῖσαι καὶ δαπάνη αὐτοῦ οἰκεία νῦν τὸ πρῶτον εἰς φῶς ἀχθεῖσαι ...

... Ἄρθρα ...

ε 5) Ἡ συνέλευσις αὕτη τῶν ἀδελφῶν νὰ ἐκλέγῃ (παρόντος καὶ τοῦ Ἀρχιερέως) τρεῖς ἐπιτρόπους, ἄνδρας ἐπιτηδεῖους καὶ φρονίμους, καὶ οὐχὶ ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχεν, οἵτινες νὰ ὀνομάζωνται Ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ.

στ 6) Πρὸς τούτοις νὰ ἐκλέγωνται καὶ ἄλλοι τρεῖς ὁμοίως ἄνδρες με κρίσιν καὶ φρόνησιν ἐκ τῶν προκρίτων Πολιτῶν, οἵτινες νὰ ὀνομάζωνται Ἐφοροί.

ζ 7) Τοῦτοι οἱ τρεῖς Ἐφοροὶ καὶ τρεῖς Ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ νὰ ἐκλέγουν ἐπιτρόπους ἀφιλοπροσώπως, διὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν τοῦ κάθε Μαχαλᾶ, ἄνδρας ὅπου νὰ εἶναι ἄξιοι νὰ οἰκονομήσουν τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκκλησίας καὶ νὰ ἐμποδίζον πᾶσαν ἀταξίαν.

η 8) Οἱ ρηθέντες Ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ νὰ εἶναι ὑπόχρεοι νὰ δουλεύουν μὲ πᾶσαν προθυμίαν καὶ ζῆλον ἓνα χρόνον. Πληρωθέντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ φθάσαντος τοῦ νέου ἔτους, νὰ εἶναι πρώτη των φροντίς μετὰ τῶν Ἐφόρων, νὰ λαμβάνουν λεπτομερῶς τὸν λογαριασμὸν καὶ ἐγγράφως ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς κάθε Ἐκκλησίας, καὶ ὅσα Ἄσπρα ἤθελον περισσεύσῃ, ὕστερον ἀπὸ ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς Ἐκκλησίας, νὰ τὰ περιλαμβάνουν καὶ νὰ τὰ βάνουν εἰς τὴν τοῦ Κοινοῦ Κάσσαν, ἀπερνώντας τα εἰς τὸν λογαριασμὸν (ἧτοι Παρτίδα), ὅπου εἰς τὸ παρὸν Κατάστιχον ἔχει ἡ Ἐκκλησία, διὰ νὰ φαίνωνται ἔγγραφα τὰ τε ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα ...

ιδ 14) Χρέος νὰ εἶναι κάθε συμπατριώτου τὸ νὰ ἀφιερῶσῃ τι (πολὺ ἢ ὀλίγον κατὰ τὴν προαίρεσίν του ἀπ' ἐκεῖνα ὅπου τοῦ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς) ἐν καιρῷ τῆς Διαθήκης του εἰς τὸ Κοινόν, διὰ τὸ ὅποιον ἀφιέρωμα νὰ χρεωστοῦν οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ νὰ ἀπερνοῦν τὸ ὄνομα ἐκεῖνου τοῦ ἀδελφοῦ εἰς τὸν Κατάλογον τῶν συνδρομητῶν, διὰ νὰ μνημονεύηται εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τῆς Πολιτείας αἰώνια ...

30. Βλ. καὶ Γκίνης, *Περίγραμμα*, λήμμα 639.

ιβ 19) Είναι χρέος τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ, ὥστε ἀπὸ τὰ τοῦ Κοινοῦ εἰσοδήματα νὰ μὴν ἀφήνουν κἂν ἓνα τῶν πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν ὑμῶν ἀδελφῶν, παραπονεμένων ποτέ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ βοηθοῦν καθ' ἓνα τῶν ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀπὸ ἓν ἕως δέκα Γρόσια κατὰ τὴν χρεῖαν δηλ. καὶ ἀνάγκην τοῦ ὑποκειμένου. Ὅταν δὲ εἶναι χρεῖα διὰ νὰ γίνῃ περισσότερα ἀπὸ τὰ δέκα γρόσια ἢ εἰρημένη ἐλεημοσύνη, τότε νὰ συνέρχονται καὶ οἱ τρεῖς ἔφοροι καὶ οὕτω νὰ ἠμποροῦν νὰ ἐξαπλόνουν τὴν αὐτὴν ἐλεημοσύνην ἕως πενήκοντα Γρόσια (οἱ ἐξ μαζῆς δηλ. Ἐφοροι καὶ Ἐπίτροποι καὶ ὅχι χωριστά). Πρέπει δὲ νὰ ἐξετάζουν καὶ νὰ παρατηροῦν μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν, ὅποταν δίδηται ἢ ἐλεημοσύνη, διὰ νὰ δίδηται ὅσον πρέπει, ὅταν πρέπει καὶ ὅπου πρέπει. Καὶ μάλιστα νὰ ἔχουν ἀκριβεστέραν προσοχὴν ἐπάνω εἰς ἐκείνους ὅπου ἔρχονται ἀπὸ ξένους τόπους (ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν πτωχῶν), ὥστε, ἄνευ ἀποδείξεως καὶ πληροφορίας ξένον πτωχόν, ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, νὰ μὴ πιστεύουν, διὰ νὰ μὴ χάνηται ἡ βοήθεια εἰς τοὺς ἀμελεῖς καὶ ὀκνηροὺς καὶ στεροῦνται οἱ ἀληθῶς χρεῖαν ἔχοντες ...

κ 20) Πρὸς τούτοις χρεωστοῦν οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ μετὰ τῶν Ἐφόρων νὰ φροντίσουν ἀπὸ σήμερον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δύο σχολείων οὕτω: πρῶτον μὲν νὰ ἀποκαταστήσουν ἓν κοινὸν Σχολεῖον μὲ ἓνα διδάσκαλον, ἐπιτήδειον εἰς τοῦτο τὸ ἔργον καὶ καλῆς διαγωγῆς. ὅστις χρεωστεῖ νὰ κάμῃ τοὺς νέους νὰ γνωρίσουν τὰ 24 γράμματα τοῦ Ἑλλ. Ἀλφαβήτου· νὰ τοὺς γυμνάσῃ νὰ ἀναγινώσκουν ἐλεύθερα καὶ τέλος νὰ τοὺς διδάξῃ τὴν κατήχησιν τῆς Ἀγίας ἡμῶν Πίστεως, πρὸς δὲ καὶ ἥθη χρηστά.

Δεύτερον δὲ νὰ ἀποκαταστήσουν ἓν σχολεῖον Ἑλληνικὸν μὲ δύο διδασκάλους, ἥτοι ἓνα ἀρχιδιδάσκαλον καὶ ἓνα ὑποδιδάσκαλο ...

Ταῦτα εἶναι τὰ Ἄρθρα ὅπου διὰ τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος μας μὲ κοινὴν γνώμην καὶ ἀπόφασιν ὅλων, σήμερον διὰ πάντα ὑπεσχέθημεν εἰς τὸν Θεὸν νὰ διαφυλάξωμεν ἀπαρασάλευτα· δι' ὃ καὶ ὑπογραφόμεθα ἰδιοχείρως. Ἐγένετο κατὰ τὸ αἰγι. Ὁ Μελενίκου Ἀνθιμος Ὑποβεβαιοῖ Ἀπριλίου α' ἐν Μελενίκῳ».

733

1813. Εξώδικη διευθέτηση κληρονομικῆς διαφοράς. Λυγούδιστα (Μεσσηνία).

Σ. Ἀθανασιάδης, «Ἐνας καπιλακᾶς τοῦ 1813. Γιὰ ἓνα μύλο στὴ Λυγούδιστα», *Τριφυλιακὴ Ἑστία* 25 (1979), σ. 19.

734

1813-1817. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Κιτριές, Λάγια, Μαραθονήσι (= Γύθειο), Μελίσσι, Τρίνησα (Λακωνία), Κίμωλος, Κύθηρα, Σέριφος.

Σ. Κουγέας, «Ἱστορικαὶ πηγαὶ διὰ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Μάνης (1774-1821)», *Πελοποννησιακὰ* 5 (1962), σ. 83-89 αρ. 6-11, σ. 98-105 αρ. 15-16.

